травень 2008
May 2008

ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXVIII ТРАВЕНЬ Ч. 5
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXVIII MAY No. 5

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

2 в День Матері ..... Mother's Day
7 Великодні Привітання ..... Easter Greetings
8 Голодомор 1932-33 ..... Famine-Genocide 1932-33
10 Із світу ..... Around the World
13 Жіночі постаті ..... Women of Influence
14 Духовність ..... Spirituality
16 Поезія ..... Poetry
17 Життя і культура ..... Life & Culture
18 Нашим найменшим ..... For Our Children
20 Вісті з Централі ..... News from the National Office
21 Громадська Хроніка ..... Community Events
30 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam
32 Пресовий Фонд ..... Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013

E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Редакційна Editorial

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Весна приносить нам чудові свята і пов'язано з тим безмежні радощі. Зокрема цього місяця, з глибокою повагою і вдячністю, вшановуємо своїх матерів. В цей час ми згадуємо матерів із біблійних часів, визначних матерів героїнь української історії, матерів, які поселившись в новій країні Канади переборювали різні труднощі, та і матерів їхніх нащадків.

Всі вони ніколи не забували і не забувають основні обов'язки материнства, а це: любити, виховувати, научати і бути гідним прикладом своєю поведінкою, словом і ділом. Це найбільший скарб, який ми можемо залишити нашим дітям.

Коли беремо ці прикмети під увагу, чи то відносно нашої церкви, нашого супільства чи нашої родини, мусимо все пам'ятати, що наші діла часто більш впливають на тих навколо нас як наші слова. І тому все потрібно поводитися так, щоб ніколи не було розбіжності між словом і ділом.

Пригадаймо собі слова Шекспіра: *"This, above all, to your own self be true, for it follows as the night the day, you can then be false to no one".*

William Shakespeare

Значить "якщо будеш вірний сам собі, тоді само собою, так як ніч приходить після дня, не зможеш бути не вірним до інших". Це властиво є один із найважливіших прикладів, який конечно потрібно передати нашим дітям.

Отож прославлаймо наших матерів, і молімо Бога, щоб обдарував їх щедро своїми дарами, щоб вони відчули нашу глибоку вдячність і пошану до них, а спочилим вічную пам'ять!

Орися Сушко

In May, spring is in full bloom around us. We become reacquainted with the vibrant, colourful life which was obliterated by the cold winter, for what seemed like an eternity. Spring is rebirth, the peak of nature's cycle, God's creation revisited. Spring is also the season in which we celebrate one of our Lord's most incredible creations, perhaps His most important: Mothers - bearers of life, foundations of love, a warm voice and a gentle hand of comfort, eyes that know and understand without a word - all given in abundance and without expectation or price. What a priceless gift. Happy Mother's Day to all our mothers, grandmothers and great-grandmothers!

I would like to extend a special thanks to all of you who responded to our reminder letters. Many of you indicated your gratitude for the reminder - it is easy for these things to slip our minds! Please note that we NEVER cancel a subscription before we have either heard from you directly, or, if we have sent at least two reminders to which we have received no response.

Some of you may wonder why, if you sent a renewal last year, you received another reminder letter. What often happens is, a subscriber sends a cheque for a 1-year renewal when their subscription expired more than a year ago. For example, if a subscriber whose label read January 2007 sent $25, their subscription was updated to January 2008. This means that the subscription is still not up to date. When sending your renewal payment, it is important to check the date on your label, and ensure that you are sending enough to cover your subscription for the year ahead. We keep a detailed log of the dates and amounts of payments received, so please call or write if you have any questions or concerns. Thank you for keeping Promin alive for almost 50 years!

Oksana

в День Матері

На службі народу

Автор Віра Смерека
місто Брадфорд, Англія

В 27-ме річчя смерті св. пам. рідній мамі - Евгенії Іванівні Чернявській-Ніпот - присвячую

На початках XX століття в місті Кролевці на Чернігівщині - тепер Сумщині - жила родина священика-протоієрея Івана Чернявського. Три сини як соколи і 2 доні - красуні повнили родину музикою й співами - улюбленим заняттям цілої родини.

Отець протоієрей Іван був добрим проповідником і на його Боглосьужіння в соборній церкві Різдва Пресвятої Богородиці сходилися люди з сусідніх парафій і околиць, навіть євреї захоплено слухали його проповіді і часто переходили на християнство.

Протоієрей Іван знаний був своєю добротою і помагав кожному в біді. Єдина сестра прот. Івана Марія була дружиною священика о. Георгія Неаронова, який мав парафію в сусідньому селі Подолові. Коли в родині сестри Марії померла остання дитина і лікарі не передбачали більше дітей, протоієрей Іван запропонував сестрі взяти собі одного з його дітей.

Сестра Марія вибрала наймолодшу Женю, юну гімназистку Евгенію, співочу й веселу 16-ти літню улюбленицю всіх.

Не дуже охоче переїхала Женя в парафіяльний дім свого дяді й тітоньки в селі Подолов, проте стала там центром їхньої уваги.

Мальовниче село Подолов було розташоване над річкою Рать, що протікала між зеленими лугами, поміж городами й садами,

могутніми деревами, серед яких красувалася висока церква із золотими куполами і хрестом, що здавалось зносився в саме небо. Женя полюбила село, річку і церкву.

Над річкою жила заможна родина колишніх кріпаків, а тоді поважних господарів церковного старости Івана Ніпот. Дві дочки їх були ткалями славних кролевецьких рушників і добре заробляли поміж господарством батьків. Єдиного сина родина віддала в науку. Мати була дуже побожна і хотіла, щоб син став священиком. Її надії збулися, син скінчив Семінарію і готовий був стати священиком, коли одружиться, бо такі є закони православної церкви. Молодий красунь-семінаріст Степан мав багато кандидаток на дружину, але відвідуючи свого священика отця Георгія, познайомився там з юною Женею, їхньою придбаною дочкою. Між ними відразу зв'язалася дружба, яка скоро переросла в любов. Родичі раділи, коли Степан попросив Женю стати його дружиною. Відбули весілля, а за ним і висвячення в священника, і юна Женя стала дружиною отця Степана, матушкою Евгенією Іванівною в парафії, яку надали отцю Степану в селі Андріївка.

Не знала молода родина отця Степана, які тяжкі шкяхи судила їм доля. Революція в Росії, 1-ша світова війна, зміна влади, боротьба, міжусобиці, небезпека, і зникали надії на мирне людське життя в своєму краї-Україні.

Нові гасла несли переслідування релігії і священнослужителів.

Після закінчення 1-ої світової війни Україна довго боролася за своє самостійне державне життя, проте переможена московськими військами, які хмарою налетіли на Україну, залишилася республікою великого тоді Радянського Союзу з центром у Москві, де запанував диктатор Сталін і його вибрана комуністична партія після розстрілу і знищення непокірних йому комуністів. З Москви йшли укази і їх ретельно виконували підлеглі народи Союзу.

Наприкінці 1920-х і на початку 1930-х років почалося руйнування релігійних пам'яток, розкуркулення і переслідування священиків, монахів і всіх, причетних до релігії. Руйнувались церкви, нищилися святині, переслідували і вбивали священнослужителів.

Евгенія Іванівна на той час уже була матір'ю трьох дітей. Вони переїжджали з одної парафії до другої, де тільки були відкриті ще церкви. Церкву в селі Подолові зруйнували, і сліду не лишилось від величної церкви поміж могутніми деревами. Родина священика о. Георгія і Марії виїхала в Сосницю, де ще була якийсь час церква.

Не переживши руїну, батько Евгенії Іванівни, прот. Іван Чернявський, помер від удару серця. Сини й дочка роз'їхались по різних містах, ховаючись від влади. Родина отця Степана в селі Подолов була зруйнована, все господарство і навіть меблі конфісковані, хата продана.

Коли в 1934-му році остаточно закрили всі церкви і родину отця Степана виселили з села, не знаючи де подітися, отець Степан виїхав до міста Кролевця, де був у нього кум. Та кум боявся допомагати священику, хоч поміг знайти невелику хатину з земляною підлогою.

На тій квартирі поселилася родина отця Степана без жодних доходів і запасів і з тавром "позбавлених права голосу", для яких не давали роботи. Та вони вишукували найчорнішу роботу, аби виростити малих дітей. В скруті й недостатках виростали діти, терпеливо несли свій хрест о. Степан і його дружина Евгенія Іванівна.

Так минуло 7 років, а в 1941 році почалася 2-га світова війна. На якийсь час Україну завоювали німці, і люди кинулися відбудовувати свої святині, відшукувати своїх священиків. Отець Степан повернувся до своєї парафії. Люди горнулися до Бога в ті страшні часи.

Коли скінчилася війна і в Україні знову запанував Радянський Союз, церкву знову забрали на клуб, але людям дозволили побудувати Молільний Дім на кладовищі. Люди були раді й тому і створили там свою церкву. Молилися і плакали, бо майже кожен у селі втратив рідних на війні. Не минула лиха година і родину отця Степана, - син загинув на війні, дочку вивезли в неволю, зосталась наймолодша дочка.

В малій хатині поселились і служили Богу і людям аж 27 років; аж отець Степан в глибокій старості відійшов у вічність.

Священика в село більш не дали, але залишився церковний хор. Жінки-селянки, колгоспниці сходились в хатині пок. о. Степана і співали. Душею і проводом того хору була Евгенія Іванівна. Вона ж знали всі устави і напіви, легко

читала молитви в церковно-слов'янській мові.

І коли надходило якесь свято, всі хористки урочисто сходились в хатині покійного свого священика отця Степана. Співали ціле Богослужіння. До свят церкву мили й прибирали, але в церкві не могли молитися без священика. Збирались в хаті його і там молились з матушкою Евгенією Іванівною. Вона знала всі молитви, напіви, Антифони, Тропарі і Богослужіння були повні. На Різдво сходились вдосвіта, на Водохрищу святили воду свяченою водою з минулих років, святили овочі на Спаса, квіти на Маковоя. А на Великдень сходились в хатині і в дворі здавалось ціле село. Всю ніч хор співав Всеношну, Світлу Заутренню, Великодню Літургію, а на світнаку святили паски. Які ж то раді були люди, поспішаючи з кошичками свяченого до своїх домів, поки ще начальство не повставало. А дома розговлялись і забували за всі закони і заборони.

Для Евгенії Іванівни лишалось тільки пісок замітати, що люди заносили до хати. Та вона рада була служити людям і сама раділа Великодню.

Хвилюючими були похорони. Помирала людина і люди не знали, що робити. Тоді хтось позвав Евгенію Іванівну і хористів, і вони прийшли і співали всі заупокійні молитви. Евгенія Іванівна читала похоронні напіви. В 3-ій, 9-ій, 40-день наймали панахиди. І знов сходились хористи, знов читала молитви Евгенія Іванівна, і хор співав усі похоронні напіви. Спочатку боялись "начальства", але начальство мовчало, і за роки це увійшло у звичай. Все це робили жінки, чоловіки мовчали або зникали, хоч і чоловіки приходили з панахидою за матір помолитись.

Новонароджених дітей Евгенія Іванівна кропила свяченою водою, читала молитви і тільки тоді люди справляли хрестини.

Ніде не було уже священиків і до Евгенії Іванівни йшли люди і з сусідніх сіл.

Так продовжувалось 9 років. Віра Христова жила в людських серцях і люди були раді знайти краплину її в хатині пок. їх священика отця Степана з співами хору і молитвами шановної всім матушки Евгенії. 3-го липня 1981-го року Евгенії Іванівни не стало. 9 днів пролежала в лікарні і віддала Богу душу. Хоронили всім селом з околицями. Здалека привезли священика і поховали по-християнськи.

Від того часу село замерло, молитви припинилися, люди принишкли й байдуже дивилися на чужий, здавалось, світ. Пили горілку й забували все.

Аж в році 1991-му змінилась влада, Україна стала вільною. Жінки відвоювали у влади клуб і відновили знову в ньому церкву. Знайшли священика і почали молитись. На стіні в церкві є портрети отця Степана і його дружини Евгенії Іванівни.

На тихім цвинтарі, де стояв колись Молільний Дім, моляться з ними ті, які не залишили їх в лиху годину. Це їхні молитви воскресили все до нового життя - життя з Богом.

Святі Матері - свято любові

Всі дороги життя сходяться до одного джерела - ***Матері***.

Мати - це цілюще джерело віри, надії і любові, що рятує і зцілює, навіть найніжніше серце від невимовного болю. Тільки один маленький ковток кришталевої води із цього джерела лікує так швидко, як не під силу нічому іншому. І це все тільки тому, що з Єства Матері ллється сліпучим полум'ям палюча вогненна любов. Вона така сильна, що погасити це полум'я - вище межі можливості, вище реальності. Вона наче вогнище в холодну мертву зиму, що зігріває своїм теплом.

Мати - мов сонечко, що ласкаво усміхається і знає, що все буде гаразд. Часом ми забуваємо про її любов і підводимо свою дорогу Маму до краю глибокої прірви - страждань. Очі її переповнені гіркими сльозами. Вона мучиться і страждає.

То ж любімо свою рідну Маму так, щоб у її очах блищали діаманти сліз щастя!

Від СУК, відділу ім. Лесі Українки,
Оттава, Марія Стадник,
Культ-осв. референт

For Mothers Everywhere

This lovely month of May gives us the opportunity to reflect upon some of the loveliest people upon this planet — mothers.

The Church always honours the Mother of God, Mary, through whom salvation came to the world when she opened her being to receive and pass on the Gift of God, the Second Person of the Trinity — God the Son, who through her became a human being without ceasing to be God.

Every mother is a type of Mary. Through her, a whole new universe — full of promise and glory, passes from the realm of the possible into the manifestly real. For that is what each human being is — a universe, echoing its Maker, God Himself.

What a blessed calling it is to be a mother! And to take part not only in the physical arrival, but also in the spiritual unfolding of the one who has arrived! There are many women (and men) who do that without having any biological children.

Mary left a timeless, blessed imprint upon Jesus in His humanity. So do all our mothers upon us. Let us thank God for them and ask Him to bestow upon them His abundant gifts so that they may rejoice in seeing the fruits of their love, their service, their sacrifice, their commitment.

Very Rev. I. Kutash

Ukraine: MAMA+ Project

Ukraine faces one of the fastest growing HIV epidemics in the world, and within the country, women represent an increasing proportion of adults diagnosed with HIV. In 2001, women represented 38% of the HIV-positive adult population, whereas by 2004, 42% of women accounted for those newly diagnosed with HIV. As the overall number of HIV-infected women grows, so does the number of HIV-positive mothers. In 2004, 2,200 children in Ukraine were born to HIV-positive women. These women receive very little support enabling them to care for their children, resulting in a child abandonment rate of ten to fifteen percent.

Based on successful results in Russia, Doctors of the World – (DOW) implemented the MAMA+ project, which provides medical and social services to HIV-positive pregnant women and new mothers, in three Ukrainian cities: Kyiv, Simferopol, and Donetsk. The MAMA+ project empowers women to keep their newborn children in the face of the many challenges ahead, including adjusting to their HIV-status, discrimination, lack of family support, and difficult economic or other life circumstances. The MAMA+ project helps these often marginalized and disenfranchised mothers to gain the confidence, knowledge, skills, and other assets to retain guardianship of their children. By creating a stable, loving home, these new mothers can improve their children's prospects for a successful future.

Identifying women at risk

DOW establishes partnerships with maternity hospitals, AIDS Centers, and other local organizations, who

refer HIV-positive pregnant women at risk of abandoning their children to the MAMA+ project. Our case management teams provide counseling and comprehensive HIV information, and create a long-term plan for further assistance for women who choose to participate in the program.

Providing comprehensive services

MAMA+ centers offer community, support, and other social services for clients. Infant day care enables mothers to attend vocational training, job interviews, legal appointments, or access other services. The MAMA+ team also provides support to HIV-positive mothers and their families through counseling and family visits. Referral networks with public and non-governmental agencies assist families to access welfare support, education, job placement, and provide care for children, such as nutritional support and medicine.

Reducing stigma and discrimination

The MAMA+ project reduces stigma and discrimination against people living with HIV and AIDS in social services and in client's own families through training activities, peer networks, and support groups.

Developing local systems and capacity

By partnering with the local NGO All Ukrainian Network of People Living with HIV/AIDS (AUN/PLWHA) in the implementation of the MAMA+ project, as well as collaborating with local public health institutions and State social services, DOW works to build local capacity and long-term prospects for support of HIV-positive mothers. These vital partnerships ensure that MAMA+ develops local roots to enable its continuation for the long term. The AUN/PLWHA will independently continue to provide its own MAMA+ services in three sites in Ukraine.

For more information, visit *www.dowusa.org*.

A Mother's Day Message: Halyna's Story

Halyna, a young mother in Ukraine, was 28 years old and preparing to give birth to her third child when she was told that she was HIV-positive. She was devastated to learn that she had a life-threatening illness, and unsure how she would take care of her children and keep her family together all in the face of deep stigma. She was considering abandoning the newborn child, when she met the team from Doctors of the World-USA's MAMA+ project. MAMA+ immediately provided Halyna with information and support, giving her the confidence and hope she needed to keep her child. She is now enrolled in the MAMA+ program, receiving counseling, legal advice, job placement assistance and supplies such as food and diapers, as she builds her life and cares for her family.

Halyna is one of many. In Ukraine, Russia, and many countries of the former Soviet Union, the number of children born to HIV+ mothers has grown at a rapid pace. Tragically, rates of abandonment of children born to HIV+ mothers are estimated to be as high as 20%. The health system is not currently equipped to provide these women with the necessary information, support, and counseling to enable them to remain with their children or to address the deep stigma and discrimination they face from their families, service providers and society.

DOW's MAMA+ project works with local partners such as hospitals, government agencies, social service organizations, and health professionals to provide women with HIV the access to care, support and information needed to prevent child abandonment, and help keep families together. MAMA+ is a model of service delivery and policies that has already been replicated in six locations throughout Russia and Ukraine. Since 2004, the program has helped hundreds of HIV+ mothers to care for their children and themselves while developing the capacity of local partners to continue delivery of these services in the future.

This Mother's Day, you can help Doctors of the World-USA support women in crisis and keep families together. Through long-term commitment, community mobilization and with the support of partners around the world, DOW works with local organizations to build sustainable access to health care for the excluded and vulnerable while combating the injustice that allows disease to flourish, epidemics to spread, and wounds to remain unhealed. We are grateful for the generosity of our supporters, who make all of our programs possible.

Руки жіночі

Руки жіночі, ой скільки в вас сили!
Що у житті вам наснагу дає?
Що є у світі, що б ви не робили,
В праці знаходячи щастя своє?

Вам підкоряється простір космічний,
Морок, пустеля, безмежні сніги.
Вас не лякає і холод арктичний,
І буреломи глухої тайги.

Матері руки, що стануть дитині
Дороговказом завжди у житті,
Ви незрівнянні, священні, єдині...
Тож недаремно вас звуть: „золоті".

с. Вереміївка, Україна

Непорозуміння

Мама гладить донечку по головці і каже: „Будь чемна, дитинко! Не роби зла, бо бабуся тепер на небі і дивляться, що ти робиш".

— „Та як, коли бабуня забули в нас свої окуляри?"

Easter greetings
Великодні привітання

Supporters

СУК, ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
Йорктон, Саскачеван

Ліона Процишин, голова
Орися Василишин, *референтка*
Промінь
Наталя Гишка, *скарбник*

UWAC, DAUGHTERS OF UKRAINE
Regina, Saskatchewan

Donna Van Beselaere, *President*
Sonia Korpus, *Treasurer*

DESCENT OF THE HOLY SPIRIT UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH
Regina, Saskatchewan

Fr. Brent Kuzyk, *Presbyter*
Lawrence Boychuk, *President*

Donors

СУК, ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ
Монтреал, Квебек

Ольга Нарепеха, *голова*
Богдана Коваленко, *секретарка*

UWAC, DAUGHTERS OF UKRAINE
Roblin, Manitoba

Martha Panasiuk, *President*
Nellie Stolarchuk, *Secretary*

СУК, ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ при Катедрі Святої Тройці
Вінніпеґ, Манітоба

Маргарета Пестрак, *голова*
Оля Ковальчук, *секретарка*

HOLODOMOR 1932–1933

UKRAINE 3000 FOUNDATION AWARDS WINNERS IN A CONTEST DEDICATED TO THE MAN-MADE FAMINE OF 1932-1933

On March 12, 2008, the Ivan Honchar Museum Ukrainian Folk Culture Center hosted the awards ceremony of the Second Contest of Posters on the Holodomor Manmade Famine 1932-1933 and Second Journalists' Contest for the best coverage of Holodomor in mass media. Among the participants of the Event were Head of the Supervisory Board of the Ukraine 3000 International Charitable Foundation Kateryna Yushchenko, Deputy Minister of Ukraine for Culture and Tourism Olha Bench, Acting Head of the SSU Valentyn Nalyvaychenko, panel members: Director of the Documentaries and Feature Film Department at the NTCU Viktor Deriuhin and correspondent with the Ukrayina moloda [Young Ukraine] newspaper Yaroslava Muzychenko, renowned public figures, scholars, and Ukraine 3000 Foundation members.

Addressing the audience, Mrs. Yushchenko described the Ukraine 3000 Foundation's activities in the areas of Holodomor research and revealing the truth about this tragedy in Ukraine and abroad. She recalled that the Lessons in History: the Manmade Famine of 1932-1933 program was one of the first Foundation's projects, and described the program's attainments since its launching. "We want the world to draw conclusions from what had happened and learn the horrible lessons of the Holodomor famine, artificially organized on the most fertile land in the world," she said. "The Holodomor famine was one of the tools of the totalitarian Soviet regime, a way to fight dissidents, to destroy a whole stratum of Ukrainian culture and mentality, Ukrainian peasantry, and thus, the basis of the Ukrainian state." Mrs. Kateryna said that the contests on the theme of Holodomor had aroused a considerable feedback in the Ukrainian society. "I am glad that around 200 renowned artists along with beginners and art schools' pupils have sent their works to our Candle in the Window contest of posters on Holodomor. I am grateful to the 60 journalists who have highlighted this subject in their writing and broached some new aspects of these problems," Mrs. Yushchenko said addressing the winners. In addition, Mrs. Yushchenko said that the Ukraine 3000 Foundation announced the start of the Third Candle in the Window contest of posters on Holodomor and Third All-Ukrainian Contest for journalists for the best coverage of Holodomor in mass media. The competitions will last till November 2008, with results to be announced by the 75th anniversary of Holodomor.

Speaking about the Ukraine 3000 Foundation's further steps in exploring this tragic page of Ukraine's history, Mrs. Yushchenko said that the Fund was planning to publish in 2008 a collection of documents containing statements and reports by workers of foreign representative offices and trade missions operating in Ukraine in the 1930s. She also said that the Fund was intending to publish an extra edition of Valentyna Borysenko's The Candle of Memory: Oral History of the Genocide against the Ukrainians and the Declassified Memory collection of documents from the SSU archives to be distributed among Ukrainian educational institutions. Mrs. Yushchenko voiced her hope that the Ministry of Culture and Tourism of Ukraine would support the said initiative.

The Candle in the Window contest of posters on Holodomor was initiated by the Ukraine 3000 International Charitable Foundation in 2003. Its major task is creating new symbols to commemorate the Holodomor Man-made Famine of 1932-1933 and popularizing those already existing. The Second Contest was held from May till October 2007. Around 200 works were submitted by professional artists along with students of the art and secondary schools. The contest's geography embraces all Ukraine from Lviv to Kharkiv, with Poltava oblast schools, the 4th Block Graphic Artists' Union (Kharkiv), and students of the Design Department at the Kharkiv State Design and Arts Academy being its most active participants.

The Second Journalists' Competition for the Best Media Coverage of the Manmade Famine of 1932-1933 in Ukraine was also founded in 2003. The major task for its participants is bringing truthful information on the Holodomor tragedy to the Ukrainian people, best coverage of this subject in Ukrainian mass media, and involving the general public into commemorating the Holodomor victims in all Ukraine's regions.

For more information in English or Ukrainian, please visit www.ukraine3000.org.ua

Тридцять другий-третій

Олександер Однороманенко

Я бачив усе те своїми очима,
Як гинули люди під тином в селі.
Я вижив тоді, малолітній хлопчина,
А ті, хто загинув, — зітліли в землі.
...Так звично і стрімко весна наставала.
Землі дарувала гаряче тепло,
Пташки щебетали, зозуля кувала,
Усе зеленіло і рясно цвіло.
Самі лише люди тоді не раділи
Ні пахощам цвіту, ні сонцю весни,
Ні співу дзвінкому пташок легкокрилих —
У розквіту час горювали вони.
Село мов замерло — ні голосу пісні,
Як вечір настане, не чути ніде,
Одні лише вісті — скорботні, зловісні,
Що голод нещадний по селах іде.
В оселях людей не було ні зернини —
Усе підмели „активісти" дотла:
Не шкода було ні старих, ні дитини,
Так, ніби жили вони тільки для зла.
Ходили ватагами, печі валили,
На сніг викидали старих і малих,
І вікна трощили, і двері ламали,
Забувши про Бога, про совість і гріх.
Про те, що було, навіть важко згадати:
Вмирали десятками кожного дня,
І сил не було, щоб як слід поховати,
Відбути обряди хоча б навмання.
Ні трун для мерців, ні хрестів на могили,
А клали по кілька у яму одну,
І рідні над ними тоді не тужили —
Спішили хоч яму скоріш загорнуть.
Лиш мовчки втирали сльозинки солоні:
Вціліти б живим, а мерцям — все одно.
А десь гуркотіли швидкі ешелони —
Везли за кордон українське зерно...
О, рік тридцять другий, страшний тридцять третій!
Ваш чорний політ не забудеться нам.
З тодішніх смертей проростало безсмертя
Й одвічне тавро окупантам-катам.

Голод

Павло Тичина

Хоч би світало... - Мамо, хліба!
Підвівся батько: замовчи!
Коло вогню в вагоні збились
і мруть голодні втікачі.

І дим їм очі виїдає.
Мороз проходить вже в кістки.
А за вагоном крик і гомін,
обмін, торгівля і свистки.

В лахмітті, в скорбі, у болячках
зігнулась мати. В щось дитя
укутала та все: ну, спати --
навік заснуло би ти ... Життя!

Прийшли сюди, а голод з нами.
Й нема людей поміж людей.
Ти чув? ... недавно десь тут жінка
зварила двох своїх дітей...

Одскочив батька: божевільна!
Мовчи, мовчи! До чого це? -
Схопилась мати й закричала,
а батько плюнув їй в лице.

Моя подорож до Франції

(Відкритий лист до Союзу Українок Франції)

Варто жити,
щоб відчути Божу опіку!
Галина Ковалевич

Слава Ісусу Христу,
Вельмишановні Пані Союзу Українок Франції!

Дякую Богові, Архангелам, Ангелам і всім Вам за нашу успішну зустріч. Ця моя поїздка дала мені велику лекцію життя, більшого пізнання опіки і добра нашого Всевишнього Бога та безпосереднього зв'язку Бога з усіма нами.

Дорогі наші союзанки, дозвольте мені поділитися всіма своїми відчуттями перебування у Франції, і ще, і ще раз подякувати Богові, Панству Митровим та членкам Союзу Українок Франції за опіку наді мною в часі наших зустрічей.

Я мала велике бажання зустрітися з своєю кузинкою Катериною і її супругом Іваном, яких я ніколи не бачила, бо Катерина народжена в Франції, а я в Україні. Колишній комуністичний режим України так опікувався нами, що всі ми були за залізною завісою. Мало хто мав можливість вийти за межі тої залізної заслони, або вільно ввійти в нашу країну без певних наслідків, як Ви самі це знаєте.

Та дякуючи долі, проживаючи в Канаді, я мала можливість відчути ВОЛЮ особистості. Без перешкод купила авіаквиток і з Божого благословення полетіла до Парижу. Все ж таки, маючи людську не досконаліть у вірі, я сильно переживала, чи зможу дати собі раду в чужій країні, не знаючи мови, не знаючи детально дороги до моєї кузинки.

О Боже! Які чудні Твої діла. Ти, Господи так дбаєш за людей! Які ми нікчемні у Твоїй величі, прости нам за нашу недосконаліть, та поможи кожному пізнати Тебе, могучого, великодушного, люб'лячого людський рід, нашого Небесного Батька. Дякую Тобі, Господи, за більше пізнання Твоєї Ласки до нас-людей, за те, що навчаєш нас на практиці своїй опіці над нами і служби Твоїх Архангелів і Ангелів для нас, земних.

Так, власне, Всевишній спланував мою подорож.

Вже в літаку моя незнайомка канадійка, сусідка по сидінню, з великою ввічливістю почала розмову про подорож. Представилась Lary MacKenzie, познайомила зі своїм супругом і розповіла про їхні наміри помандрувати по визначних місцях Франції. Поцікавилась ціллю мого візиту до Франції. Я розповіла їй про мою ситуацію. Вона зацікавилась, хто ж мене зустріне, якщо моя кузинка мусить бути біля свого мужа, який недавно повернувся з лікарні. Я відповіла, що згодились мене зустріти зовсім чужі і незнайомі люди, до яких напередодні вильоту я звернулася, а саме до Почесної Голови Союзу Українок Франції Марії Митрович та її супруга проф. Кирила Митровича. Незнайомка поцікавилася, чи я колись бачила цих людей. Звичайно ні, ми ніколи не зустрічалися, але в моїй душі був спокій і відчуття надійності на панство Митровичів. Чому? Та тому, що вони справжні християни, а ще організовані в Союзі Українок Франції, отже, повинні бути надійні у своєму слові. В цей час я ще не здогадувалася, що Бог поставив мою незнайому на допомогу мені (в якості подорожнього Ангела). Вона делікатно, постійно в часі лету і в аеропорті в Парижі опікувалась мною. Власне вона зауважила пана Митровича, який стояв в першому ряді зустрічаючих і звертав на себе увагу, махаючи українською газетою. Аж поки пані Lary MacKenzie не впевнилася, що мене зустріли і я в повній безпеці, побажавши щасливого побуту, відійшла від мене. За що я була вдячна Богові і їй за таку турботу.

На могилі Симона Петлюри - з ліва на право: Оля Тиховська- СУФ, Марія Мигаль - СУФ, Галина Ковалевич - адм. секр. СФУЖО, Марія Митрович - СУФ, почена голова СУФ (з переду)

На зустріч прибули також: Марія Митрович і Оля Тиховська.

Скільки було радості нашій зустрічі! Здавалось, що ми знайомі все життя. Багато тем було для обговорення. Тут в аеропорті пан Митрович запросив нас до кав'ярні, почастував кавою і склали план мого перебування в Парижі. Панство Митровичі взяли роль моїх паризьких Архангелів, а Оля Тиховська була неперевершеним моїм Ангелом. Завдяки їй я зустрілася з моєю дорогою кузинкою та її супругом.

Моя кузинка з своїм мужем проживають в околиці Montargi. Вони крізь все своє свідоме життя були дуже активні в українському громадському житті в Франції, були щедрі своїми пожертвами і волонтерською працею для українських справ. Кузинка брала активну участь в українському танцювальному гуртку, а її муж з 1960 по 1970 роки, будучи волонтером, провадив лекції української мови, літератури та історії в українській недільній школі в містечку Візінії, для дітей українських іммігрантів. Вони є надзвичайно жертовні у своїй любові до України, завжди були і є на сторожі збереження рідного слова, культури, українських народних традицій. Властиві їм ці якості з великою силою притягали мене до зустрічі з ними.

Нарешті багаторічне моє бажання здійснилося! Перша наша зустріч, хоча вже на схилі нашого життя. Обійми, усмішки крізь сльози радості, довгі розмови про наше життя-буття, переглядання сімейних фотографій, розмови про наших дітей і внуків, молитви на могилі св. п. батька і мами моєї кузинки, і.т.д.

Час спливав миттєво. Пані Митрович повідомила мене про нову нашу зустріч в Парижі. Пані Оля Тиховська приїхала за мною своїм автом і ми помандрували до Парижа. Тут знову зустрілися з паном проф. Кирилом Митровичем з членкинями Союзу Українок: Марією Митрович і Надією Мигаль, на наступний день з Надією Паздрій та Марійкою Ванкевич.

Проф. Митрович був нашим гідом. Багато цікавих спогадів я почула від нього. Ми дійшли пішки до могили Симона Петлюри, де промовили молитву за упокій і положили квіти, віддавши пошану.

Сонце схилялось до заходу. Панство Митровичі попрощавшись з нами та повернулись до своїх невідкладних справ. Керівну позицію гіда перебрала Надя Мугаль, а на наступні дні Марійка Ванкевич та Оля Тиховська, показуючи і розповідаючи про таке прекрасне місто на Землі - Париж. Це не місто, це пам'ятник людського мистецтва. Цю красу неможливо описати - це треба бачити і відчути крізь віки історії. Надзвичайне враження мистецьким витвором справив на мене Собор Паризької Богоматері. Справді, цю красу Собору можна було створити тільки для Небесної Цариці - нашої Матері, нашої заступниці на Землі.

Союзанки присвятили чотири дні свого дорогоцінного часу для мого ознайомлення з їхнім чудовим містом. З великою любов'ю і патріотизмом вони розповідали про Париж. Та як не прикро, але в підземному переході метро Парижа ми зустріли наших земляків - музикантів (з Львівської Консерваторії), які граючи на інструментах заробляють на прожиття. Біля Церкви "Скривавленого Серця Ісуса" почули звуки бандури і

чудовий спів бандуристки Каті з Києва, аспірантки. Вона також таким чином заробляє гроші на продовження свого навчання в аспірантурі. Такі відповіді ми почули від наших земляків. Прикро, але це факт...

Ознайомлення з архітектурними й історичними пам'ятниками міста продовжили і в наступні дні, в.т.ч. Свята Літургія в українському Соборі св. Володимира. Тут зустрілися з більшістю союзанок, і особливо з пані Катериною Штуль, довголітньою діячкою Союзу Українок Франції. Хоч коротка та цікава була зустріч з паном Богданом Митровичем. Він розповів про свою участь в ролі спостерігача на виборах в Україні, та сказав, що має намір і цього року бути спостерігачем на виборах - 30 вересня 2007 року. Приємно бачити те, що діти свідомих українців продовжують почату справу батьків в боротьбі за незалежність Батьківщини і допомагають їй стати на шлях демократії.

Цікавий факт, що наші українські легальні і нелегальні заробітчани в Франції збираються на Святу Літургію і туляться до своєї церкви, бо очевидно, тут надіються на Боже провидіння для них. Сюди також під'їжджає автобусик з України, привозячи заробітчанам вістки, а часом і харчі чи потрібні речі від рідних.

Союзанки організували ширшу нашу зустріч і святковий обід, де обговорили подальшу співпрацю в Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій, та інші організаційні питання. А 24 серпня багато союзанок разом із своїм парохом о. Романюком від'їхали до Лурду вознести Богові поклоніння та молитви за свої родини, за український народ, за Союз Українок Франції, за Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій.

Пані Оля Тиховська не залишала мене до тих пір, аж поки не відпровадила на літак. Вона сповна виконала роль мого земного Ангела в Франції.

Аналізуючи цей час, я зрозуміла роль Архангелів і Ангелів, яких Господь призначив нам при народженні і які супроводжують нас в житті до останнього нашого дня перебування на Землі. Повірте, жодна зустріч людей на Землі не є випадковою, це є Боже провидіння, з якого ми отримаємо певну лекцію життя.

Шановний Пане професоре Митрович, Шановна Почесна Голово Союзу Українок Франції Пані Маріє Митрович, Шановні Членкині Союзу Українок Франції, щиро дякую Вам усім за нашу зустріч, за ті життєві лекції, які я пізнала з ласки Божої. Я багато довідалася і навчилася від Вас. Ви всі відмінно виконали Ваш християнський обов'язок по відношенню до подорожнього.

Хай Боже благословення буде завжди над Вами і Вашими родинами! Щасти Боже Вам, дорогі союзанки, у всіх Ваших справах!

З глибокою пошаною до Вас,
Галина Ковалевич

MOTHER

A baby asked God, "They tell me you are sending me to earth tomorrow, but how am I going to live there being so small and helpless?"

"Your angel will be waiting for you and will take care of you."

The child further inquired, "But tell me, here in heaven I don't have to do anything but sing and smile to be happy."

God said, "Your angel will sing for you and will also smile for you. And you will feel your angel's love and be very happy."

Again the child asked, "And how am I going to be able to understand when people talk to me if I don't know the language?"

God said, "Your angel will tell you the most beautiful and sweet words you will ever hear, and with much patience and care, your angel will teach you how to speak."

"And what am I going to do when I want to talk to you?"

God said, "Your angel will place your hands together and will teach you how to pray."

"Who will protect me?"

God said, "Your angel will defend you even if it means risking its life."

"But I will always be sad because I will not see you anymore."

God said, "Your angel will always talk to you about Me and will teach you the way to come back to Me, even though I will always be next to you."

At that moment there was much peace in Heaven, but voices from Earth could be heard and the child hurriedly asked, "God, if I am to leave now, please tell me my angel's name."

"You will simply call her, 'Mom.'"

Жіночі Постаті
Women of Influence

Katherine Buyar

Katherine is proud that she has been able to support and promote our Ukrainian Orthodox Church and our culture.

In 1983 in Prince George BC, Katherine made all the arrangements and advertisements for the first Ukrainian Orthodox service, celebrated by blessed memory Very Rev. Fr. Michael Fyk, held in St. Michael's Anglican Church.

Following the service, everyone was invited to the Buyar home for lunch. After the meal, the first organizational meeting was held, chaired by Very Rev. Fyk. The executive was elected, with Joseph Buyar as President, John Michalchuk as Secretary, Emily Drake as Treasurer, Katherine Buyar in charge of Public Relations, and Mary Ternovetsky, Bill Ternovetsky, Mike Onischuk and George Malayko as the Membership Committee.

At the initial meeting, it was decided to name the Church. Katherine Buyar suggested St. Michael's, as the first service was celebrated by Very Rev. Michael Fyk, and took place in St. Michael's Anglican Church. The decision was unanimous, and St. Michael the Archangel was adopted as the name of the newest Ukrainian Orthodox Church in Canada.

With the cooperation and dedication of these founding members and those who have joined our church since then, we are here today, proudly celebrating the 25th anniversary of our parish.

Submitted by Joseph Buyar

Photo left:
Katherine Buyar displays her collection of *pysanky*.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $25 or $30 a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Spirituality

Where does Love come from?
Звідки походить любов?

Very Rev. Ihor Kutash

The noted Scottish writer and preacher, George MacDonald, once offered the following question and answer: "Do you think you love your children better than He who made them? Is not your love what it is because He put it into your heart first? Have you not often been cross with them? Sometimes unjust to them? Whence came the returning love that rose from unknown depths in your being, and swept away the anger and the injustice? You did not create that love. Probably you were not good enough to send for it by prayer. But it came. God sent it. He makes you love your children." (Annals of a Quiet Neighbourhood)

When we come to think of it, we might note that, in general, all love in the world comes from God. When it appears to us that there is too little of it (especially in our own lives), it may be that we are simply reacting to the fact that the manifestations of love which are continually going on around us are often unnoticed by us. This may be because they come from imperfect, inconsistent souls — such as we are — who have not yet learned how to manifest love perfectly, consistently and fully. In this school, we are all beginners, no matter how long we have inhabited this planet.

It is God Himself Who puts love into us. He also put into us the desire for love — the very thing which troubles us and tells us that no one loves us, or that those who may love us do so very weakly. This desire is not intended to fill us with despair and bitterness, but to prompt us to action: TO LOVE! The philosopher, Hryhorii Skovoroda (1722-1794), wrote in his letters to his closest friend, Mykhayil Kovalins'kyi: "Love begets love". He unfolded this insight saying that, if we wish others to love us, then we must love them.

This does mean that we must be ready for pain and failures. For when one loves, one becomes vulnerable to such hurts from those who do not see this love, or do not understand or value it. The Lord Jesus is our example in this. His love towards us required that He voluntarily accept suffering and death. Yet His Love, shining from the Cross, reaches out to us and moves us to respond to it. The wounds of those who close their hurts, those who refuse to love anyone or anything, are much greater, dear brothers and sisters. For that is hell. The Kingdom of Heaven is Love!

Let us love with the Love by which God loves us — which He has generously placed within us and which He coaxes patiently and lovingly from our hearts.

Прот. Ігор Куташ

Шотландський письменник і проповідник Джордж Макдоналд поставив раз таке питання і навів відповідь на нього: „Чи вам здається, що ви більше любити своїх дітей від Того, Хто їх створив? Чи не є радше ваша любов тим, чим вона є тому, що Він її вклав перше у ваше серце? Чи не були ви часто сердиті на них? Часами несправедливими до них? Звідки приходила ця любов, що випливала з невідомих глибин вашого єства і змивала цей гнів і цю несправедливість? Ви не створили ту любов. Мабуть ви не були настільки добрі, щоб одержати її своїми молитвами. Але вона прибула. Бог її послав. Бог дає вам любити своїх дітей." (Із книги Annals of a Quiet Neighbourhood).

Коли так подумати, то ми можемо завважити, що взагалі вся любов у світі походить від Бога. Коли нам здається, що її надто мало, а особливо в нашому житті, то це мабуть ми реагуємо на те, що вияви любові, які постійно проявляються навколо нас, дуже часто не замічені нами, тому що їх проявляють недосконалі, непослідовні істоти — такі як і ми — які ще не навчилися, як її проявляти досконало, послідовно, повно. У цій школі ми

всі початківці, без огляду на те, скільки ми проживаємо на цім світі.

Господь уклав у нас любов. Уклав і бажання любові — власно це саме, що нас дошкулює і каже, що нас ніхто не любить, або надто мало любить. Це бажання не мало б нас сповнювати розпукою й огірченням, а мало б нас спонукувати до зусиль ЛЮБИТИ! Філософ Григорій Сковорода писав у листі до колишнього учня, друга свого найближчого Михайла Ковалінського: „Любов народжує любов." І додав, що якщо ми хочемо, щоб нас любили, то й ми мусимо любити.

Це значить, що треба бути готовим на те, що стаєш відкритим на такі рани від тих, які цієї любові не бачать, не розуміють, не доцінюють. Сам Христос наш приклад. Любов Його до нас заставила Його добровільно прийняти муки і смерть. Але власно ця Любов Його з Хреста кличе нас і нас привертає до Нього. Одже далеко гірше рани зазнають ті, які закривають свої серця, які відмовляються будь-кого і будь-що любити. Це ж пекло. А Царство Небесне — любов!

Любімо любов'ю, якою нас любить Бог, яку вклав Він щедро і яку викликає щедро з наших сердець!

St. Theophan the Recluse

Here is a rule for reading: Before reading you should empty your soul of everything. Arouse the desire to know about what is being read. Turn prayerfully to God. Follow what you are reading with attention and place everything in your open heart. If something did not reach the heart, stay with it until it reaches. You should of course read quite slowly. Stop reading when the soul no longer wants to nourish itself with reading. That means it is full. If the soul finds one passage utterly stunning, stop there and read no more. The best time for reading the Word of God is in the morning, lives of saints after the mid-day meal, and Holy Fathers before going to sleep. Thus you can take up a little bit each day.

The Path to Salvation

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

Поезія ✦ Poetry

To Our Mothers

From your sons and from your daughters,
To you mothers, on this earth...
Our thanks for your perseverance,
For your want to give us birth.

With the hardships of pregnancy,
With the agonies of birth...
Mothers, we the world still fail you,
Both in valour and your worth!

From the times long past, to present,
We look to your motherhood.
And the world you thus created
With your doctrine to do good.

With your love and tireless teachings,
Nurtured as but mothers can...
You are still those bright stars shining
From the time man's life began.

Truly, there is nothing sweeter,
Than the mention of your name.
Spoken midst a group of youngsters,
In their unrehearsed acclaim.

Thus to you, beloved mothers,
On your day, and ever more;
Be the mothers as you have been...
Our greatness stems from your lore!

Peter Kuzyk -- February 7, 2006

Наши славни Бандуристи

We apologize for the errors in this verse, first published in the February 2008 issue, and are therefore reprinting it.

Перепрошуємо за друкарські помилки в цьому вірші, який був надрукований в числі журналу за місяць лютий 2008.

О, ті славні Бандусристи,
Козацькії Діти,
Старші, середні та молоді
України цвіти.

То нащадки Запорізькі
і козаків славних,
Що йшли у бій з бандурами
На турків поганих.

Грайте, славні бандуристи,
По всяк і всюди,
Нехай знають про Україну
і чужії люди.

Нехай знають, що Україна
то була держава,
Мала військо Запорізьке,
була своя слава.

Так, як Байда, не хотів
від турка прийняти,
Що намовляв сватати дочку,
буде панувати.

І Ви вірні сини предків
з українським серцем,
Що виріклись панування,
під сталінським сонцем.

Не хотіли у Сталіна
в комсомолі жити,
Не зрадили своїх предків
щоб Москві служити.

Відкинули рай Сталіна,
пішли в чужий світ,
Щоб не грати Москві слави,
а Сталінови привіт.

Честь і слава, Бандуристи,
нехай Вам всім буде
За ті Ваші голосочки,
що почули люди.

Грайте - співайте соловії,
Нехай знають люди,
Що Україна вільна була
і вільною буде.

Микола Ших *написав цей вірш зараз після концерту Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченко, у Монтреалі, Квибек, під керівництвом бл. пам. Григорія Китастого (січень, 1950 р.). Бл. пам. Микола Ших, це батько Марусі Венгер із Монтреалу.*

Canadians from all communities fight through the night for cancer

RELAY FOR LIFE RELAIS POUR LA VIE
Canadian Cancer Society Société canadienne du cancer

The Canadian Cancer Society's signature fundraiser, Relay For Life, is Canada 's biggest cancer fundraiser. Now in its 10th year, the event continues to challenge participants to put their best feet forward to fight back against one of the country's leading killers - and challenges them to do it all night long. "Relay For Life is an amazing opportunity to get together with family and friends to celebrate cancer survivors, remember loved ones lost to cancer and fight back against the disease that takes too many lives," says Kara Spedding, director of community outreach and innovation for the Canadian Cancer Society in Ontario. "We need Canadians from all communities to join the biggest cancer event that makes the biggest difference."

Every year across Canada, tens of thousands of Relay For Life participants, survivors and volunteers participate in this 12-hour overnight fundraiser, in the names of all those touched by cancer. Lucy Chang, a Canadian Cancer Society volunteer from Toronto , has been participating in Relay for seven years. "I lost a parent to cancer. It's such a devastating disease that affects millions of people all over the world," adds Chang. "Participating in and volunteering for Relay For Life is my way of fighting back, but also my way of showing support for all those touched by cancer."

The Canadian Cancer Society Relay For Life begins with the Survivors' Victory Lap, where cancer survivors are invited to lead the way around the track as a celebration of their courage and strength. This inaugural lap gives hope and inspiration to those who are still fighting cancer and to everyone who has been touched in some way by this terrible disease.

At dusk, luminaries - candles that are placed in special bags - light up the night. Each bag bears the name of a cancer survivor or someone who has lost the battle with cancer. After being lit during a twilight ceremony, luminaries provide light and inspiration to participants all night. "Every year, the event gets bigger, better and more rewarding for participants and 2008 is no exception," adds Spedding. "In Ontario alone, we're hoping to register more than 100,000 participants this year and raise more than $16 million to help prevent, advocate for, research, provide information about and support those affected by cancer."

Relay For Life is everyone's opportunity to make a personal contribution, take action and fight back against a disease that takes too many. It's an unforgettable experience, so sign up now! Visit the Canadian Cancer Society online at www.cancer.ca/relay to register, collect pledges and find Relay For Life locations across Ontario .

The money raised through Relay For Life is used to help fund research on all types of cancer; provide cancer information; offer support services to people living with cancer; prevent cancer through healthy lifestyle and risk-reduction strategies; and advocate for healthy public policy.

One example of how money raised through Relay For Life and other Canadian Cancer Society fundraising activities is put into action is the landmark study evaluating whether a drug called "exemestane" can prevent breast cancer in post-menopausal women who are at risk of developing the disease. Though the drug is already being used to help prevent breast cancer recurrences, the study will test whether it can prevent the disease from occurring at all.

As Canada 's leading source of reliable information on all types of cancer, the Canadian Cancer Society provides current and comprehensive information. Our toll-free, confidential phone-in Cancer Information Service at 1 888 939-3333 uses a telephone interpreter service to answer cancer-related questions in more than 110 different languages.

In addition to English and French, the Society has translations of print materials in Chinese, Punjabi, Hindi, Italian, Persian, Polish, Portuguese, Spanish, Tamil, Tagalog, Ukrainian and Urdu. These materials are available on www.cancer.ca in PDF format. ⌘

For Our Children
Нашим Дітям

Ангел

Жила одна родина бідна, але щаслива. Батько був робітником на залізниці, мати шила білизну. Не бажали багато і завдяки пильній праці могли жити спокійно. Найбільшим щастям їхнього життя була єдина донька Марійка. Дівчинка ходила вже до школи і вчилась старанно, а батьки мріяли про це, щоби дати їй вищу освіту. Готові були на всякі жертви, щоби виховати добре любу донечку.

Батько, вертаючи ввечері з роботи, брав Марійку на коліна то оповідав їй всякі цікаві речі, а мати тимчасом шила на машині, щоби скінчити якусь важливу роботу. Все мала багато роботи, бо всі знали її як сумлінну жінку і радо давали їй білизну до шиття. В кімнаті лежало повно білизни до роботи. Мати працювала пильно і все думала про те, кілько гарних речей зможе купити для доброї доньки.

Але щастя скінчилось скоро. Одного дня мати, шиючи на машині, мала лихий випадок: голка перебила їй руку, а біль був такий великий, що бідна жінка мало не зімліла. Була дома сама і з трудом встала з крісла, щоби вложити руку до зимної води. Це помогло і як повернулися додому батько і донька, мати привітала їх весело, як звичайно.

— Що вам, мамо? — питалася Марійка, бо відразу помітила, що мама дуже бліда.

— Нічого, я сколола руку, але це перейде.

Але цілий день не могла нічого робити, а другого дня рука запухла, а рана боліла ще гірше. Нічого не говорила батькові, щоби його не турбувати, але самій було дуже прикро, бо мала кінчити важливу роботу.

— Чому не хочете їсти, мамо? — допитувалась Марійка.

— Ти хвора, — говорив батько, — треба покликати лікаря.

Лікар сказав, що хвороба може бути дуже небезпечна. Поручив великий спокій і приписав ліки.

Марійка аж заплакала, коли довідалась, що вона така слаба. Але скоро обтерла сльози і сказала:

— Будьте спокійні, матусю, я займусь господарством.

— Але що буде з роботою — журилася мати, — мушу її скінчити, я обіцяла...

Донька заспокоювала маму, як могла. Але під вечір хвороба ще погіршилась; мати спала горячковим сном, а батько і Марійка мусили сидіти вночі при ліжку. Крізь сон говорила мати все про недокінчену роботу. Так перейшло кілька днів, а мама все була слаба. Марійка доглядала її дуже турботливо, крім цього варила обіди і вела ціле господарство. А про роботу мами думала безнастанно.

Одного вечора, коли мати заснула твердим сном, дівчинка відкрила машину і пробувала шити білизну; робила це перший раз, але робота не була трудна і проба вдалася. Відтепер кожного вечора, як мати заснула, вона сідала до машини і шила білизну замість мами. Мати нічого не знала, що знайшла таку помічницю. Все журилася, що не зможе віддати вчасно роботи. А донечка заспокоювала її лагідними словами і слаба засинала спокійно. Так працювала Марійка цілими ночами; не раз морив її сон, опадали руки, але вона вставала, ходила по кімнаті і знов бралася до праці. Яка ж була її радість нести білизну до магазину! Вдоволена і щаслива принесла додому зароблені гроші. А мати якраз вставала з ліжка, бо лікар позволив їй ходити по кімнаті.

— Де моя робота? — питалася Марійки, — було тут багато білизни, а тепер не можу її

віднайти. За день-два можу вже взятись до роботи. Де ж та білизна?

— Вже віднесена до магазину - сказала Марійка з усмішкою.

— А хто її скінчив?

— Не знаю — говорила дівчинка з таємничим виразом на обличчі, — може який ангел.

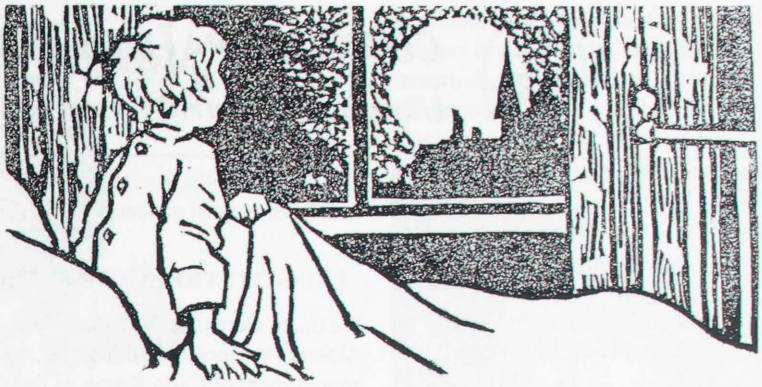

Мама глянула в очі Марійці. Тепер пригадала собі, що не раз в гарячці бачила її над машиною при роботі.

— Це ти робила за мене роботу! — сказала мати крізь сльози.

— Ти моя добра, люба! А як ти навчилася шити? Бідна схудла, а я того не помітила навіть в хворобі... Чи ти не слаба, Марійко?

— Нічого мені не буде. Я щаслива, що виручила маму в хворобі. Це зробила би кожна донька...

— Ти дійсно є моїм ангелом — сказала зворушена мати.

Ґарделія

Подяка Мамі від дітей з України

Ти є зіркою для нас, Мамусю,
Що світить і не згасає,
Твоїй любові рідним дітям
Ніхто на світі не рівняє.

Як день, так ніч Ти все працюєш,
Думки Твої увесь час про нас,
Завжди і в кожнісіньку хвилину
Ти молишся за свою дитину.

Трудів своїх Ти не жалієш,
Добра бажаючи дитині,
Ти, Мамо, як Ангел Божий,
Даєш підмогу всій родині.

За все, що Ти для нас зробила,
Ми Тобі поклін складаєм.
Живи з нами, щонайдовше, Мамо!
Всього найкращого Тобі бажаєм!

Нехай цей День - Твого наймення,
Назавжди буде нам святим,
Бо Ти для нас є даром Божим,
Безцінним, любим, дорогим!

Святкуй, Мамусю, разом з нами,
Бо ми ж радіємо Тобою,
І завжди Тобі бажаєм
Здоров'я, щастя і спокою!

Від СУК відділу ім. Лесі Українки, Оттава
Марія Стадник, Культ-осв. референт

Zennia Yuzik
National UWAC President

Mother's Day

The National Executive warmly greets all mothers and grandmothers, and wishes all of them good health, and many happy years. On this special day, as well as throughout the year, we express our love with gratitude and appreciation to our mothers for their many sacrifices, and undying love. On this day it may also be fitting to remember our Godmother and special aunts for their love and support. May God bless them all.

National Council of Women

The UWAC has membership in the National Council of Women. This year the 115th Annual General Meeting will be held on May 30 - June 1 in Ottawa. They will be discussing many topics which interest and affect us all. Resolutions that impact all of us will be presented, dealing with important issues such as the environment, our health, and social concerns.

Constitution Committee

We thank Geraldine Nakonechny, Alberta Provincial President, for the appointment of Carla Kozak as their representative to the Committee. We are still looking for representatives from British Columbia and the Eastern Region.

Convenors

We thank Liz Lyne, BC Provincial President for responding to our request for convenors to the Executive. The new convenors are:
Promin: Nina Colson
Ukrainian Education: Bella Bugera
Benevolent: Liz Lyne

Ankety

We thank the branches who have submitted their ankety, and for the generous donations. If there are any branches who have not yet been able to send in their forms, we urge them to do so at their earliest convenience. Please remember to include your email addresses, as this makes contacting you very convenient.

Inventory

We had listed inventory items in the March issue of Promin. Please note new pricing of the following items:

1. For Our Children (Book with Tape) - $8.00 (A compilation of Dobr. Jane Luchak's articles in Visnyk)
2. For Our Children (CD) - $10.00

It is our hope that this new pricing will stimulate the movement of these very worthwhile items in our inventory.

Ukrainian Canadian Congress

1. ***10 For 10 Fundraising Campaign***
- April 1 - June 30, 2008

- to raise funds for Canadian Holodomor awareness initiatives
- to establish a permanent Holodomor Education Fund which will support ongoing educational initiatives
Theme: $10 in memory of 10 million

Donations accepted in all Ukrainian Credit Unions throughout Canada. All donations should be made to the Holodomor Awareness Fund. Donations can also be sent directly to UCC, Suite 647, 167 Lombard Ave., Winnipeg, MB, R3B 0V3 Cheques should be made payable to UCC Charitable & Educational Trust-Holodomor Awareness Fund.

2. ***Holodomor: Famine Genocide Writing Competition.***

Open to students aged 14 - 19, to write about the Ukrainian famine-genocide of 1932 - 1933. Monetary prizes will be awarded as follows:

First - $500
Second - $300
Third - $200
Ten honorable mentions at $50 each will also be awarded.

Deadline for submission is June 30, 2008. Copies of the writing competition may be obtained from the Famine-Genocide web site at *ww.faminegenocide.com* .

UWAC, St. John's Branch (Edmonton) hard at meaningful work

Members of the "Promin" Tea Committee:
L to R - Lesia Bridges, President, St. John' Branch UWAC | Zonia Lazarowich, President of UMC-UWAC Alberta Museum Branch | Kay Hunchak, in charge of refreshments and table setting | Olha Logwynenko, Promin Convener | Christine Zwozdesky, in charge of membership | Donna Kowalishen - Promin Tea hostess and co-convener Promin

This year our "Promin" Tea was held on Sunday, February 10th, 2008, at the St. John's Auditorium. The Tea Committee — Donna Kowalishen, Kay Hunchak, Christine Zwozdesky and Olha Logvynenko, together with many "Союзанки", including our president, Leona Faryna-Bridges — worked very hard to create a warm and friendly atmosphere, which compensated for the bitter cold weather outside.

The tables were decorated with fresh flowers and on display were some beautiful prints loaned to us by our Museum, by Larisa Cymbaliuk Cheladyn. A couple of "рушники" from "Буковина" added a nice touch.

Greetings from the Provincial Council were presented by Dr. Elaine Harasymiv. It spoke to us with its meaningful message (a shortened version follows this write-up).

This was such a nice opportunity to greet friends and exchange news of what is happening in the Ukrainian community. It was also time to renew subscriptions to "Promin" and to get information on topics readers wanted to see in future publications.

A musical piano presentation by a very talented young CYMK-ivka, Solomia Tsiser, was warmly received by everyone present.

Господиня п-ні Ковалишин дуже вміло провела програму дня.

Також підчас чайю ми довідалися, що наша добголітня членкиня, п-ні Анна Кравець святкує 90-й день народження. Усі гучно відспівали їй "Многії Літа"!, і побажали ще довго жити і тішитися добрим здоров'ям.

On Sunday, February 24th, 2008 our Parish of St. John in Edmonton elected Dr. Geraldine Nakonechny as its president and Dr. Elaine Harasymiw as vice-president for the next year.

We are so proud and grateful that our members are held in such high esteem and take on such responsible positions. We wish God's blessing in their work.

На многії літа дорогі пані, Союзанки!

Слово Др. Гарасимів підчас чаювання

Всечесні отці, шановні добродійки, шановні гості, дорогі члени, пані і панове,

Від імені Провінційної Управи Альберти мені дуже приємно привітати Вас з цією урочистою подією. На жаль, наша голова пані др. Джералдін Наконечна не могла бути присутньою сьогодні, але я знаю, що її думки і душа з нами.

Провінційна упрва поздоровляє Вас з тим, що Ваш відділ визначається тим, що він є найбільшим у провінції, що він є дуже активним, та займається різними справами. Це значить, що Ваші члени талановиті і завжди готові до добрих справ, і також глибоко пов'язані з нашою організацією. Щоби ми далі працювали таким способом, ми мусимо один одного цінити і мусимо визнавати те, що кожен робить свій внесок в роботу організації, зміцнюючи Союз. Без взаємної пошани наша організація погіршиться і загине. Де здатність цінувати одне одного і пошана існують, там співпраця й успіхи будуть.

Прошу зазначити у своїх календарях дві важливі дати. Перша - конференція на північно-східну частину провінції Альберти, що відбудеться у Смок Лейк. Точної дати ще не знаю, але ми Вас повідомимо, коли це буде. Друга - справа стосується з'їзду, який буде третього і четвертого. жовтня. Ваша участь дає нашій організації нагоду бути важливою у нашій громаді.

Бажаю Вам всім доброго здоров'я, багато успіхів у Вашій праці, та Божого благословення.

Допись подала
Ольга Логвиненко,
Референтка до "Променя"

"Рушник" в Едмонтоні — Ritual Cloth in Edmonton

Деякі Союзанки мали нагоду вишити кілька стібів для рушника Національної Єдності, який принесли на бенкет, організований в четвер 31-го січня 2008 р.

In Ukrainian culture the "rushnyk", an embroidered ritual cloth, is recognized as a protective talisman, an element of household decor, and a family heirloom.

This project, the "National Unity Rushnyk" was organized in Ukraine. After it was taken to all the regions of Ukraine, it was brought to Canada, and now when it will be returned to Ukraine and put on display in Kyiv, our stitches will be symbolic of our unity - from Canada to Ukraine. We were thrilled to be a part of this beautiful project.

Рушник "Національної Єдності" в Едмонтоні
З ліва на право: п-ні Цісар, Христина Чейс і Ольга Логвиненко

Понад тисячі осіб долучилися до вишивання Рушника Національної Єдності, між ними і дружина президента України Катерина Ющенко, і в Едмонтоні дружина Прем'єра Альберти п-ні Марія Стельмах.

Рушник вже став святинею народу України. В ньому вкладені всі наші найкращі почуття і побажання - доброго співжиття усім українцям в Україні, і тим, які розсіяні по цілому світі. ⌘

"Не забудьте пом'янути, ..."

З ліва на право - Леона Бриджес, голова віддулу | Анна Звоздецька, культурно-освітний референт | Ольга Логвиненко, референт до Променя | Анастазія Роль, очевидець

Голодомору — Holodomor 1932-33 рр.

В неділю, 3-го лютого, 2008 р. на наших місячних зборах ми відзначили пам'ять тих, кого кати замучили в роках 1932-1933 роках. It was from Mrs. A. Rol, that we heard first hand the horror that was inflicted upon Ukraine by Stalin in order to break the free spirit of our nation. Mrs. Rol, 5 years old at the time, was shifted from one grandmother to another in hopes of getting something to eat. Her younger sister, 3 at that time, was left by their mother on the street - never to be found again. Her brother died from starvation. How can people survive such horror? Mrs. Rol had to stop several times to composes herself, as the memories were very painful. May all those innocent children, mothers and fathers rest in peace. Вічна їм пам'ять!

На відповідно прибранім столі - вишиваний обрус накритий чорною хустиною, п-ні А. Роль запалила воскову свічку і встромила її в колач, який спеціально спекла членкиня пані Анна Звоздецька.

Ми прочитали "Звернення Президента Ющенка до світового українства" і піснею, яку всі співали, скромно віддали пошану невинним жертвам Голодомору.

Ольга Логвиненко
Референтка до "Променя"

На многії літа, Ольга Гавриш!

Щиро вітаємо мою дорогу маму, Ольгу Гавриш,
з нагоди дня народження, який припадає в місяці травні.
Бажаю її всього найкращого, міцного здоровя,
та багато радости.

З цієї нагоди складаю пожертву в сумі $100
на журнал "Промінь".

На многії літа, мамо!

Надя МекДоналд з родиною
Калґері, Альберта

Women's Wellness Day '07

St. Michael's Ukrainian Orthodox Parish in Edmonton

It's all about education and "Life Long Learning". The women at St. Michael's Ukrainian Orthodox Parish in Edmonton did just that by holding a second Women's Wellness Day on Saturday, September 22, 2007. This day was all about "Looking After Ourselves and Each Other". About 190 women from Edmonton and rural communities of St. Paul, Vegreville, Redwater and Two Hills, to name a few, pre-registered to listen to five first-class presentations.

L to R: Karen Jenkin, Registered Nurse | Dorothy Stachniak, Project Coordinator | Burn victim, Spencer Beach

The women were welcomed at the door where they picked up their name tag and a portfolio of information outlining the day. They then picked up a homemade muffin, coffee or juice, and made themselves comfortable for the opening speaker.

The opening presentation was by Spencer Beach, who did a motivational presentation on turning "Your Demons into Diamonds". In 2003, after suffering third and fourth degree burns to 90% of his body in a workplace accident, 29-year-old Spencer Beach shared his experience of carving out a new life for himself. He has taken a negative experience and turned it around into something positive. He delivered an excellent presentation that made everyone think of their own shortcomings and how to make the best of them.

Breast cancer has affected the lives of many women and families. Karen Jenkin, a registered nurse with the David Thompson Health Region Breast Health and a breast cancer survivor, used a powerpoint presentation to inform the audience about the importance of early detection. She stressed the importance of mammograms and discussed who is at the greatest risk of developing breast cancer and how to reduce that risk.

These sessions were held in the parish hall. Not all people attending were Ukrainian, nor were they all Orthodox. Prior to lunch, everyone had the opportunity to see the inside of our Church and participate in a short service held by Very Rev. Fr. Mykola Sawchenko. His sermon was on how to pray for yourself and others. The session was titled, "Lord, Help Me and My Neighbour". Rev. Sawchenko explained intercessant prayer and the need for advocacy. The power of prayer for yourself, as well as prayer for others, can be a powerful thing.

"Aging, What to Expect, How to Accept" was the topic for the afternoon session. Dr. Kathy Lechelt, Regional Program Clinical Director in Geriatrics associated with Capital Health and a Divisional Director of Geriatric Medicine at the University of Alberta, outlined what happens to the body as we age. She explained the necessity for regular check-ups, watching our dietary intake and exercise, all in the hope of slowing the aging process and thereby enjoying life longer.

The day ended with a presentation by Robb Chubb, a former member of Grant MacEwan College and motivational speaker, who introduced some humour into our lives. His presentation on "The Person Who Laughs...Lasts!" invited the audience to reflect on when they were four years old, and the innocence of being young. Women chose a partner and shared with each other their favourite fun play time when they were four or five. This interactive session left everyone smiling.

At every break, fresh coffee, juice,

bottled water and homemade muffins and cookies were enjoyed by everyone. Women had the opportunity to pick up brochures on travel, banking, breast cancer and healthy eating. They could also purchase skin care products from Arbonne International or Mary Kay. The Provincial Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada displayed and sold prints of "Flowers of the Bible" by Larissa Sembaliuk Cheladyn.

All guest tables were covered in white linen and table centrepieces were an assortment of tea pots loaned to us by the St. Michael's women, and displayed on a new tea towel. A member of the local UWAC hosted each table, and at the end of the day, could claim the new tea towel.

The stage featured 40 prizes that were solicited from businesses by member Olga Laskiwski. At every break, women's names were drawn and prizes were claimed when they went home at the end of the day. Prizes included travel gift certificates ranging from $150 to $200, gift baskets of tea, food, hair and skin care products, kitchen items and more.

Robb Chubb invites the women to reflect on when they were four years old

Many people from the UWAC and the parish volunteered to make the day a success. The program was chaired by Project Coordinator Dorothy Stachniak and co-chaired by UWAC Vice-President Dobr. Betty Sawchenko. It is only with the cooperation of many people that a project like this can be successful. The evaluations we received showed that women are interested in learning, and greatly appreciated having the opportunity to listen to first class presenters. Every evaluation turned in asked, "When is the next one?"

Submitted by Dorothy Stachniak, Project Coordinator

90th Birthday Celebration for Cecilia Kreptul

On December 28, 2007, family and friends of Mrs. Cecilia Kreptul gathered at the Chateau Louis Hotel in Edmonton to celebrate her 90th birthday (which was on November 1, 2007).

In attendance were Rev. Stephen Semotiuk and many friends who are members of the Ukrainian Orthodox Senior Citizens' Club where Cecilia was the choir director for more than 10 years, until 2006. The choir sang songs in her honour, including "Na Mnohi Lita", which brought back wonderful memories.

In addition, two pictures of Cecilia and her dear friend and traveling companion, Mrs. Melnyk, were shown by Mrs. Melnyk — one of the two of them on a camel at the pyramids in Giza, Egypt, and another of the two of them on the Great Wall of China.

Mrs. Kreptul is a life long member of the UWAC, having been honoured for 60 years of membership. She now resides with her son and daughter-in-law in Calgary, and would like to thank all those who made her birthday celebration so special.

Submitted by Dennis Kreptul, with a donation of $100 to the Promin Press Fund

Союз Українок Канади, Відділу ім. св. кн. Ольги 80 років

18 листопада 2007 року відбулася величава подія в житті української громади в Торонто - Союз Українок Канади ім. св. кн. Ольги відзначив своє 80-літнє існування. На це ювілейне свято у святково прибраній залі під Катедрою св. Володимира в Торонто прибули о. Богдан Сенцьо, членкині Відділу, парафіяни громади, гості, знайомі, друзі.

Присутніх було понад 160 чоловік. Завітала на це свято й українська телевізійна програма "Контакт". Голова Відділу Євгенія Мельничук відкрила збори. Вона виголосила слова привіту до всіх присутніх і також представила історію Відділу за цих 80 років.

Отець Б. Сенцьо провів молитву і почався святковий обід. Ведуча свята добр. Катерина Сенцьо сказала: "Мені припала велика честь привітати вас усіх на нашому Ювілеї. 80 літ - це життя цілого покоління, яке жило, працювало, творило добрі діла, будувало та виховувало. Жінка, де б вона не була, в Україні чи Канаді, завжди дбала про свою родину, церкву і народ. І так наші піонерки мали візію, заснували відділ Союз Українок Канади, поклали сильні підвалини для його розвитку. Також схилімо наші голови і щиро подякуймо всім членкам, які так сумлінно працювали і дальше працюють для добра рідної церкви та народу та одночасно передаймо цей смолоскип молодшому поколінню, яке йде за нами. Щасти нам Боже."

Ведучою програми були представлені гості свята з інших парафій та різних українських організацій. А це гості головного столу: Дарця Москалюк-Руткай - перша заступниця голови Східної Екзекутиви С.У.К., Марійка Шкамбара - голова СФУЖО, Ірина Патен - голова КУК, проф. Мирослава Кот з України, о. Б. Сенцьо, добр. К. Сенцьо, Володимир Шевчук - голова громади св. Володимира, достойний Генеральний консул Др. Олександр Данилейко, п-ні Олена Данилейко - дружина Генерального консула України в Торонто, сестра-монахиня Богданна. Представили також теперішню голову нашого Відділу п. Євгенію Мельничук та колишніх голів Відділу ім. св. кн. Ольги, які були присутні на святкуванні: Анастасія Бельбас, Ніна Козій, Марія Божик,

Організаційний Комітет - Зліва: Др. В. Лободовська, сестра Богданна, добр. К. Сенцью, проф. М. Кот, Леся Кушнір, А.Троян, В. Мельник

Голова Вдділу Є Мельничук дякує проф. М. Кот

Катерина Щербань, Олена Латишко, Міла Критюк, Єлизавета Звірховська, добр. Лариса Макаренко.

На нашому святі були також Ірина Мороз - голова Ради культури при С.У.К., п. Марта Цехош - С.У.К. Відділ ім. Людмили Старицької-Черняхівської, п. Іванна Іваночко - голова Українського Музею С.У.К. Онтарійська філія, п-ні Марта Хомин - репрезентантка від Східної Єпархії Католицької Церкви, п-ні Тамара Яровенко - почесна членка УПЦ КП, донька Патріярха Мстислава, Ірина Ващук та Уляна Смеречинська.

При Катедрі св. Володимира в 1944-1974 рр. діяв Відділ "Тризуб". Пролунали слова-вітання і для колишніх голів цього Відділу п-ні Іванни Іваночко та Розалії Самець, які були присутні і святкували разом з нами.

До вітального слова запросила Генерального консула України в Торонто д-ра Олександра Данилейка. Він привітав всіх членкинь Відділу з 80-літтнім ювілеєм, подякував за працю, яка була зроблена за ці роки: "80 років - це час, коли можна підвести підсумок за зроблену роботу, а зокрема за підтримування української нації, культури, духовності за океаном".

Голова громади В. Шевчук передав привіт від Владики Юрія, а також подякував за співпрацю з громадою церкви.

Пані Дарця Москалюк-Руткай поздоровила Відділ з Ювілеєм свого існування. Вона сказала, що наш Відділ - один з найстарших відділів С.У.К. (другий)

В зал внесли великий торт з вогнями від "Троянди-кетерінг".

Частина головного столу - промовляє дост. Консул України в Торонто, Др. Олександер Данилейко

Отець Сенцьо та всі присутні проспівали "Многая літа". Виступила п. М. Шкамбара: "Екзекутива СФУЖО вітає Вас, Управу, усіх членів С.У.К. Відділ св. кн. Ольги при Катедрі св. Володимира в Торонто з нагоди 80-ліття заснування вашої організації та бажає вам успішного проведення святочного Ювілею. Ми високо оцінюємо довгі роки безперервної і жертовної праці членкинь вашої організації. Ваша допомога Україні в ділянках суспільної опіки, праця з молоддю, збереження українських звичаїв і традицій на сьогодні дала позитивний результат. Ми горді за вас, що у далекій від батьківщини Канаді ви намагаєтесь зберегти українську мову, культуру та традиції. Висловлюємо Вам наше признання за вашу активність в суспільно-громадській праці та за тісну співпрацю зі СФУЖО. Віримо, що й надалі будемо працювати для добра української жінки та української громади.

Щирі слова привіту пролунали також і від Відділу ім. Людмили Старицької-Черняхівської С.У.К. "Клонимо голови перед основоположницями вашого Відділу. Вони почали, а ви і ваші попередниці продовжують таку важливу працю в катедральній громаді, працю з дітьми і молоддю. Ваш Відділ стоїть на принципі своїх попередниць - плекання української мови, культури і традицій. Ваш Ювілей випав в 16-ту річницю незалежності України і відродження Союзу Українок в Канаді. Це і є заохота до дальшої праці і співпраці з Україною. Щасливої і успішної мандрівки до 100-літнього ювілею."

Привітала Відділ і Оксана Рева, голова Осередку Культури в Оквіл.

До музичної частини свята запросили п. Віру Мартиненко - керівника жіночого ансамблю "Берегині". Вона привітала Відділ з святом та заспівала пісні "Ой, роде мій" - народна пісня, "Колискова" на слова Лесі Українки, "Чи я не хазяйка чи не господиня" - народна жартівлива пісня. Жіночий ансамбль "Берегині" під акомпанемент Романа Николишина виконав українські народні пісні "Сину, качки летять", "Повилася павутина, повилася", "Там під Львівським замком". А прикрасили наше свято своїм чудовим виконанням, своїми голосами: Віра Мартиненко,

Валентина Овдій, Клавдія Матвіїв, Женя Нестеренко, Світлана Молан, Текля Давидович, Галя Паньків.

Пані Анна Троян представила професора Мирославу Кот з України і попросила до слова. Проф. М. Кот розказала про вишиту сорочку в різних регіонах України, значення вишивки в українському житті. Адже вишивка відображає життя і побут українського народу а вишита сорочка - це магічний символ, це ціла наука. Українці, збираючись у дорогу, везли з собою на чужину Біблію, Кобзар і вишивану сорочку - речі, які до смерті в'язали їх з рідним домом, із тим культурним корінням, яке затверджувало і продовжувало їхню ідентичність як членів українського народу. Йдучи на завдання, борці за волю України вбирали вишивану сорочку. Вона додавала їм відваги, впевненості, вияв великої любові до України. Пам'ятаймо, що вишивана українська сорочка була і в хвилину радості і в хвилину смутку завжди з нами, синами й доньками великої України.

Проф. М. Кот презентувала свою книжку "Українська вишита сорочка - традиції і сучасність", яку можна було купити. Присутні не тільки могли почути про вишиту сорочку, але й побачити. На святі була представлена виставка унікальних вишиваних сорочок школи професора М.Кот при Кафедрі народного мистецтва в Університеті Івана Франка в Дрогобичі України.

Голова Відділу Є. Мельничук подякувала проф. М. Кот за побачену і почуту красу з України, добродійці К. Сенвью за ведення програми, всім присутнім, що прийшли, побачили, почули щось гарне і своєю присутністю звеличили наше свято. Пані Анні Троян за те, що все так гарно зорганізувала. На закінчення свята сестра-монахиня Богданна провела молитву.

Свято закінчилося, але присутні ще довго спілкувалися між собою. Побувавши на такому святі, відчувши доброту, щирість, людяність поміж присутніх, ми, членкині Відділу ім. св. кн. Ольги, горді тим, що праця всіх нас є на славу українського народу, на процвітання нашої церкви, культури, традиції.

Леся Кушнір,
Співголова Культурно-освітнього комітету С.У.К.,
Відділ ім. св. кн. Ольги, Торонто

Нагороди Уряду Провінції Онтаріо за Добровільну Працю

Зліва на право: Ліля Адамець, Валерія Лисенко, М. Кебер - Міністер Громадянства та Імміграції, Ольга Котилюк, Наталія Ємець

У 2007 р. Міністерство Громадянства та Імміграції відбуло щорічну церемонію Нагород Добровільного Служіння (Volunteer Service Awards), спонсоровані Урядом Провінції Онтаріо.

Шість членок С.У.К. відділ св. кн. Ольги при парафії Української Православної Катедри св. Володимира одержали нагороди - грамоту і медальйон за свої роки добровільної праці.

Від Управи і членства Відділу Союзу Українок Канади ім. св. кн. Ольги складаємо щиру подяку і признання наступним шістьом членкам за їхню віддану жертовну працю на добро нашої Української Православної Церкви Канади, нашої катедральної громади і для збереження нашої української ідентичності й культури в Канаді. Ґратулюємо їх за це відзначення.

Марія Божик за 40 років праці
Валерія Лисенко за 40 років праці
Олена Латишко за 25 років праці
Наталя Ємець за 25 років праці
Марта Янчик за 20 років праці
Ольга Котилюк за 10 років праці

Ліля Адамець,
Заступник Голови Відділу С.У.К. ім. св. кн. Ольги

Living Strings

THE STORY OF THE UKRAINIAN BANDURIST CHORUS
DOCUMENTARY FILM PROJECT

PRESS RELEASE — ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Call for Archives – Audio/Visual Information

The documentary film entitled 'Living Strings – The Story of the Ukrainian Bandurist Chorus' seeks your support. The production is currently searching for audio-visual materials and archives of the Chorus from their inception in 1915 to subsequent emigration to North America in 1949. This would include their time in Ukraine, as well as Germany. Material from this period would be considered appropriate towards development of this historical retrospective. Any photos, newspaper clips, video, sound or film recordings would contribute to depicting their harrowing journey through these early decades. Also, any material from their tours, etc in North America from the period of 1949 – 1990 would be greatly appreciated.

Photos can be sent as originals which will be scanned and returned. Videos and/or film can be sent and will be transferred and returned as well. Please contact Orest Sushko for further information. Material can be sent to the address below.

Звернення до громади з проханням про допомогу в пошуках архівних матеріалів і аудіовізуальної інформації

Документальний фільм за назвою «Живі струни: історія Української Капели бандуристів» потребує вашої допомоги! Знімальна група наразі шукає аудіовізуальні та архівні матеріали, що стосуються діяльності Капели, від часів її виникнення у 1915 році до подальшої еміграції колективу до Північної Америки у 1949 році. Цей період також охоплюватиме перебування музикантів як в Україні, так і в Німеччині, і будь-які матеріали, стосовні цих часів, допоможуть у подальшій роб оті над даною історичною ретроспективою. Будь-які фотографії, газетні вирізки, аудіо- чи кінозаписи стануть важливим внеском у змалювання важких випробувань, яких зазнали у своїх мандрах бандуристи у ці буремні десятиліття. Крім того, авторський колектив фільму буде щиро вдячним за надання будь-яких матеріалів стосовно гастролей та інших аспектів діяльності Капели в Північній Америці в період від 1949 до 1990 рр.

Фотографії можуть висилатися як оригінали, які будуть відсканованні та повернені власникам. Відеозаписи або кіноплівки також можуть бути надісланими поштою, після чого їх відформатують та відішлють назад. За подальшою інформіацією просимо звертатися до Ореста Сушка. Матеріали можуть надсилатися за адресою:

Orest Sushko, Producer – 'Living Strings'
2901 4th Street, Apt 214, Santa Monica, CA 90405 USA
Email: osinla@verizon.net Phone: (310) 795-0747

PRODUCER
OREST SUSHKO

HONORARY
BOARD OF DIRECTORS

HONOURABLE
A. RAYNELL ANDREYCHUK
SENATOR - SASKATCHEWAN, CANADA

PETER BORISOW
LOS ANGELES, CALIFORNIA

ANDREW HLADYSHEVSKY
EDMONTON, ALBERTA

ALEXANDER B. KUZMA
HARTFORD, CONNECTICUT

ASKOLD S. LOZYNSKYJ
NEW YORK, NEW YORK

OLEH MAHLAY
CLEVELAND, OHIO

DONALD R. SADOWAY
BOSTON, MASSACHUSETTS

JAMES C. TEMERTY
TORONTO, ONTARIO

BORYS WRZESNEWSKYJ
MEMBER OF PARLIAMENT
ETOBICOKE, ONTARIO

2006 LIVING STRINGS PRODUCTIONS INC. 2B-67 CAROLINE STREET SOUTH HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 3K6
TEL 310-392-4569 FAX 310-392-4694 OSINLA@VERIZON.NET

Бл. пам. Маруся Гнатюк

Бл. пам. **Маруся Гнатюк** упокоїлася 13-го березня 2008 р. на 91-му році земного життя. Покійна Маруся народилася в Порт Артур, Онтаріо, і коли ще була маленькою дівчиною, родина переїхала до Виндзору, де вона прожила до поважного віку, останніх пару років в Домі Опіки.

Під час її працелюбного земного життя вона являлася дочкою, сестрою, дружиною, матір'ю, бабусею, тіткою і вірною подругою. Для всіх згаданих вона була дбайливим опікуном. Незадовго після того, коли її сестра Емілія вийшла заміж за Павла Степового, їхні родичі відійшли у вічність, будучи ще дуже молодими, і Маруся взяла на себе відповідальність доглянути молодших братів Петра і Ореста. Вона цей обов'язок виконала з любов'ю і великою дбайливістю.

Ця дбайливість виявлялася в усіх аспектах її життя, а зокрема в її праці в лікарні "Metropolitan". Тут вона постійно подавала поміч, не тільки як керівник принимального відділу (Supervisor of Admissions), але як багато осіб можуть свідчити, вона віддавала особливу увагу знайомим, які попадали в лікарню, даючи їм свою особисту допомогу і увагу.

Маруся все мала велике зацікавлення та пошану до української культури і народного мистецтва і не диво, що вона стала важливою членкою Музейного Комітету при Відділі Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки у Виндзорі. Вона докладала свою здібність і любов до всього рідного, щоб успішно виконувати різні проекти та художні виставки. Вона дарувала цінні експонати, які залишаються в Музеї, як знак її щедрости. Крім того вона виробляла чудові декорації, які прикрашували різні імпрези Союзу Українок та Церковної Громади.

Коли її чоловік Василь тяжко захворів, і йому було потрібно постійного догляду, Маруся залишила свою працю в лікарні, щоб звернути всю свою увагу на його опіку і потреби. І так доглядала його до часу упокоєння в 1986 р.

Маруся все виявляла безмежну любов, скеровану зокрема на її родину, і дорожила кожною і кожного із них. Вона була надзвичайно дбайливою людиною і все була готова з порадою і допомогою.

Вона прикладала всі свої зусилля для виховання свого сина Давида, вщепила в нього пошану до всього корисного, до віри і до важливості родини, та дбала про те, щоб він здобув вищу освіту. Давид безмежно вдячний матері за любов і опіку.

Маруся залишила в глибокому смутку сина Давида з дружиною Марусею, внуків Стевен, Скот і Чарлій, племінниць Орисю Сушко і Олю Куць з родинами. Її родичі Петро і Анна Гуран, сестра Емілія Степова і брати Петро і Орест давніше відійшли у вічність.

Дорога всім нам Маруся буде вічно жити в наших серцях. Вічна їй пам'ять!

Mary Hnatiuk of Windsor, Ontario passed away on March 13, 2008 at 90 years of age. During her lifetime she was many things to many people. Long before she was "the lady with the cats" at Country Village Nursing Home, she was daughter, sister, wife mother, grandmother, aunt, friend,

associate and co-worker. She was, however, one thing to all - a caregiver.

It wasn't long after her sister Emelia married Paul Stepowy that their parents lost their lives to tuberculosis and Mary was left to care for her brothers Peter and Lawrence. She did so with great love and dignity. This same dignity was carried over into her work at the Metropolitan Hospital in Windsor. Here she extended a caring hand, not only to those she encountered as Supervisor of Admissions, but as many can attest to, she paid special attention to friends and acquaintances, making sure they were well cared for and received her personal attention.

She always had a keen interest in Ukrainian culture and traditions and was an untiring member of the Museum Committee of the Ukrainian Women's Association Lesia Ukrainka Branch in Windsor. She lent her expertise to the many projects and exhibits in the Museum, donating many items that will always remain as a testament to her generosity. As well, Mary used her talents to create many beautiful centerpieces and sumptuous deserts for the Association's Teas and special events sponsored by St. Vladimir's Parish.

When Mary's husband Bill became ill and needed constant care, she left her position at the hospital to look after his needs on a full time basis. She did so for several years until his passing in 1986.

Mary will always be remembered for her great love of family, and how she treasured each and every one of them. She was a very compassionate and caring person and was always ready to assist in anyway she could. She made sure that her son David had a good upbringing by providing him with faith and family values and a quality education for which he is grateful.

She was predeceased by her parents Peter and Anna Guran, her sister Emelia Stepowy and her brothers Peter and Lawrence. She is survived by her son David, his wife Mary, grandsons Stephen, Scott and Charlie and nieces Orysia Sushko and Olga Kuch and their families.

She will always live in our hearts!
Vichnaya Pamyat!

Орися Сушко з родиною
Orysia Sushko and family
with a donation of $50.00 to the
Promin Press Fund

Enclosed is $50 in memory of my parents, **Mykola and Sophia Shych**. May their memory be eternal!

Marusia Wenger
St. Leonard QC

Please accept a donation of $10 to the Promin Press Fund in memory of my mother, **Kateryna Koshlay**. May her memory be eternal!

Olga Koshlay Pineau
Montreal QC

Ділимося сумною вісткою, що відійшла у вічність **Анна Маюк**, яка була членкою нашого Відділу. На нев'янучий вінок на свіжу могилу складаємо $25 на журнал "Промінь". Висловлюємо родині наше глибоке співчуття з приводу втрати дорогої мами і бабусі. Вічна їй пам'ять!

СУК відділ ім. Др. Савелі Стечишин,
Келовна, Британська Колумбія
Анна Шепель, голова
Розалія Петращук, секретарка

Бл. пам. Петро Григор

Першу річницю упокоєння мого мужа, **Петро**, який упокоївся 28-го грудня 2006 р.

Боже, прийми душу його до царства небесного, де нема ні болю, ні журби, ні зітхання, а життя безконечне. А ти, земле, прийми тіло його. Пам'ять твоя буде з нами вічно. Засилаю $25 на Пресовий Фонд "Промінь".

Дружина Марія, діти Галя Деннис,
Орест, Петруся, внуки і правнуки

У світлу пам'ять **Петра Трипільського**, який упокоївся 18-го лютого. Най милостивий Господь прийме душу його до царства небесного. В його пам'ять дарую $25 на журнал "Промінь". Вічна йому пам'ять!

Оксана і Орися Сушко
Гамильтон, Онтаріо

У світлу і незабутню пам'ять моїх дорогих родичів, бл. пам. **Корнила Гринів** (уп. 10-03-90) і **Агафії Гринів** (уп. 07-04-89), пересилаю пожертву в сумі $25 на журнал "Промінь" як нев'янучий вінок на їхніх могилах.

Нехай Вам, тату і мамо, буде царство небесне. Пам'ять про Вас залишиться на завжди!

Дочка Маруся Зимовець
Монтреаль

Please accept this donation of $50 in memory of my parents, **Rev. Fr. Tymofiy Minenko** and **Dobr. Anastasia Minenko**.

My mother, as a long time subscriber to Promin, greatly appreciated receiving the magazine. As a contributor of written articles to Promin for many years, she realized its importance to the Ukrainian community and our Church. May their memory be eternal! Вічная пам'ять!

Віктор Міненко,
Вінніпеґ, Манітоба

PRESS FUND

March 15, 2008 to April 15, 2008

(This list does not include In Memoriam donations, which are indicated with each respective submission in the In Memoriam section of Promin)

$200
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Dauphin MB

$100
Nadine McDonald, Calgary AB
Dennis Kreptul, Calgary AB
Nellie Pawlik, Winnipeg MB

$75
UWAC, Olena Pchilka Branch, Yorkton SK
Edward Klopoushak, Regina SK

$50
Catherine Arychuk, Surrey BC
Katherine & Joseph Buyar, Langley BC
Bill & Sylvia Gryba, Saskatoon SK

$25
Halina Pedenko, London ON

$20
Anne Hudyma, Winnipeg MB
Olga Bishop, Niagara Falls ON

$15
Luba Woloshyn, Mississauga ON

$10
Pauline Boychuk, Grimsby ON
Marie Soltys, Regina SK

$5
Betty Karpiuk, Thunder Bay ON
Val Chewchuk, King City ON
Olga Toroshenko, Toronto ON
Mary Boshyk, Etobicoke ON
Dora Blahyi, Yorkton SK

Щиро дякуємо!

WEST ARKA

Fine gifts...Authentic Ukrainian handicrafts... Art, books, CDs, ceramics...Embroidered goods and supplies... Gold jewellery, icons, magazines,newspapers... Pysanky and supplies... All services to Ukraine, Mail-orders

2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1N9
Tel: 416-762-8751
Fax: 416-767-6839
www.westarka.com

Andrew R. Chorny, Manager
andrew@westarka.com

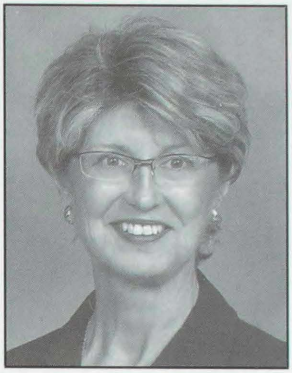

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

DMASNYK@TREBNET.COM

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT/OWNER

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

IN BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO 200 FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5

1-Oct-2009

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1